

VLOKVISSSEN IN BREDER PERSPECTIEF

Met de zomer in aantocht staat ook het vlokvisseizoen weer voor de deur. Dat je met een broodpluim op de haak ook gedurende de rest van het jaar aardig potten kan breken, laat Marcel de Ruyter (44) zien aan een oer-Hollandse poldervaart.

TEKST: JORAN BAL > FOTOGRAFIE: SANDER BOER

“Voor mijn doen ben ik nu wat vroeg in het jaar met de vlok op pad, maar we gaan zien wat het oplevert”, zegt Marcel terwijl hij stukken brood uit een casino wit plukt. Op deze voorjaarsdag half april moet de plantengroei in het polderwater nog op gang komen, dus de gebruikelijke hotspots zoals rietkragen en lelievelden zijn momenteel niet aanwezig. Een vuilhoekje in een kommetje waar de wind op staat wordt de plek waar de plukken brood te water gaan. “Op dit soort plekjes klontert van alles samen, waaronder ook voedsel. Dat trekt vis aan.” Om vooral vis en geen andere geïnteresseerden op het spoor van het brood te zetten doet Marcel dit in zijn net, dat hij vervolgens heel subtiel omdraait. “Brood in het water gooien staat gelijk aan de vogels uitnodigen. Je kunt het beter een beetje sneaky en voorzichtig droppen.”

OUDE BOLLETJES

Waar er in de topperiode voor de vlokvisserij – van juni tot medio september – binnen tien tot vijftien minuten ruisvoorn op zijn stek actief moet zijn, geeft Marcel de vis nu wat meer de tijd voordat hij verkast naar een volgende stek. “Er zijn op dit moment weinig waterplanten die voor dekking zorgen en het water is nog niet opgewarmd, dus het gaat nu allemaal wat langzamer. Kunnen we in de tussentijd mooi wat andere stekken aanvoeren.” Dat doet hij ook met brood, maar dan wel met een twist. Uit de kofferbak van zijn auto pakt hij een zak met witte bolletjes. “Die zijn een dag of negen à tien oud, zodat je ze mooi kunt verkruimelen en door een simpel grondvoer kunt mengen – dit kan ook met een oud witbrood. De brooddeeltjes zakken heel langzaam door de waterkolom naar beneden, wat ruisvoorn aantrekt en activeert.”

GRONDVOER EN MADEN

Deze aanpak zou de vlokpurist tegen de borst kunnen stuiten, maar Marcel ziet de vlokvisserij in een breder perspectief. “Die draait voor mij om de manier van vissen en het materiaal wat je gebruikt. Dat ik soms grondvoer inzet (ook in de zomer kan dit werken als ze niet op brood afkomen) en bij tijd en wijle voor een trosje maden als aas kies (soms prop ik wel zes maden op de haak) doet wat mij betreft niets af aan de beleving van het vlokviszen. Het is de manier waarop je bezig bent die telt – dat valt of staat voor mij niet met wel of geen broodvlok op de haak. En het is heel simpel: uiteindelijk wil ik ook gewoon vis vangen. Dus als daarvoor een klein zijstapje noodzakelijk is, dan doe ik dat.” Een handje maden en een scheutje water maken het voertje compleet, waarna er op een paar plekjes wat balletjes te water gaan.

‘Deponeer’ je broodkorsten met beleid op het wateroppervlak om geen onnodige aandacht te trekken van watervogels.

DRILFEESTJE

Terug in het kommetje zijn de broodkorsten iets afgedreven, maar verder nog intact. “Dan zit de vis nog niet hoog en zoeken we het hier ook wat dieper”, besluit Marcel. Diep is daarbij relatief, want hij

stelt het stuitje dat de fastach clip maat 0 – waar geen kunstaas, maar een zelfgemaakte balsa schuifpen in geborgd zit – af op iets meer dan een meter. Om de haak kneedt hij een forse broodpluim en daarna gaat de boel met een soepel worpje te water. De vis blijkt de voerplek te hebben gevonden, want de dobber begint al na een paar minuten te bewegen. Eerst komt deze iets omhoog en daarna zakt-ie wat schuin weg. “Typisch een aanbeet van een brasem”, zegt Marcel. “Je zal zien dat de dobber zo pas echt wegloopt.” Dan zet hij de haak en staat de hengel zo krom als een hoepel. “Dit lichte materiaal maakt van iedere vis die je vangt een klein feestje. Hier kan ik echt intens van genieten.” Even later poseert hij met een fraaie zilverkleurige brasem voor de fotograaf, waarna de vis snel weer mag zwemmen.

TAL VAN SOORTEN

Deze ‘platte’ kwam niet alleen, want in korte tijd belanden er nog enkele exemplaren in het net. Daarna valt het even stil. “Het zou me niets verbazen als er een wisseling van de wacht komt”, duidt Marcel het intermezzo. “Je vist met de vlok niet selectief, dus je kunt – afhankelijk van het watertype – echt van alles verwachten: ruisvoorn, brasem, blankvoorn, kolblei, zeelt, karper, winde en zelfs roofblei.” Zijn voorspelling komt uit, want een poosje later komt de pen weer tot leven. Nu zijn het echter resolute tikken op de dobber die, wanneer deze alras onder water schiet, afkomstig blij-

Bij deze basic visserij heb je niet veel materiaal nodig.

BOOTVISSERIJ

Hoogzomer is de waterkant op veel plekken vaak dichtbegroeid en kan je niet meer goed bij het water komen. “Die dikke rietkragen en brede plompenvelden zijn topstekken voor ruisvoorn”, legt Marcel uit. “Wat we dan vaak doen is vanuit een simpel (huur) bootje richting de waterlelies, plompensladers en rietkragen vissen. Eerst strooi je wat korsten om te zien of er ruisvoorn zit. Die verradt zich meestal snel door kringen in het wateroppervlak en soms hoor je ze het brood zelfs opslurpen.” Dan is het daarna een kwestie van je broodvlok of maden – als ze wat dieper blijven en de vlok niet pakken – presenteren. “Als ze er zitten en actief zijn, dan kun je zo een rits vissen achter elkaar vangen. Zie je binnen 10 tot 15 minuten geen signalen van vis, dan verkas je naar een andere plek – neem dus voldoende brood mee.” De vroege ochtend en late avond zijn de beste uurtjes. “Met zonnig weer houdt de vis zich in helder water overdag vaak gedeisd. Zorg ook dat je zelf niet te veel lawaai maakt, anders is de ruisvoorn er zo vandoor.”

ken te zijn van blankvoorn. “Voorns – ook de ruisvoorn – pakken veel sneller door. Een flinke broodpluim is voor deze vissen echt geen enkel probleem. Die slokken ze zo op.” De onthaaktang in zijn jaszak is dan ook zeker geen overbodige luxe. Na een paar voorns is het over en verkasen we naar een andere stek.

LICHT EN SOEPEL

Daar aangekomen zoomen we eerst in op het materiaal waar Marcel mee vist. “Mijn vlokhengel is handgebouwd op een aftma #3 vliegenlat. Je weet niet wat je meemaakt als je hier een ‘polderforel’ op drilt. Dit is een vrij exclusief hengeltje, maar je kunt ook prima een 2.30-2.40 meter lange spinhengel voor de forelvisserij pakken. Die is ook licht en soepel zodat-ie op iedere vis mooi krom gaat.” Op het 1000-formaat molen zit een 16/00 of 18/00 nylon lijn met ruim 5 kilo trekkracht om sterke vissen als karpert(jes) en zeelt de baas te kunnen.

**‘HET LICHTE MATERIAAL
MAAKT ELKE VIS DIE JE
VANGT TOT EEN FEESTJE’**

De traditionele vlokdober met een centraal gat is vooral bedoeld om mee in de bovenste waterlaag te vissen. Zit de vis wat dieper, dan heeft een schuifdober de voorkeur.

‘JE HEBT NIET VEEL MATERIAAL NODIG, VIST ECHT HEERLIJK RELAXED EN KUNT VAN ALLES VANGEN’

“Als je in de buurt van plompenbladeren vist is een wat dikkere lijn echt nodig, anders trek je de boel snel stuk. En een ruisvoorn schrikt hier echt niet van.” Op de lijn komt een stuitje, daarna een fastach clip om snel van dober te kunnen wisselen, knijphageltjes (op een stukje siliconenslang dat de lijn beschermt én ervoor zorgt dat deze minder snel in de knoop raakt) en een haak maat 12 of 10. “In de zomer pak ik maat 8 of 6. Zo selecteer je doorgaans de wat grotere exemplaren en wordt het onthaken ook iets gemakkelijker.”

‘DIT MOET IK VAKER DOEN’

Op de tweede en derde stek treffen we ook geen vis in de bovenste waterlaag, maar weet Marcel wat dieper nog wel voorn, kolblei en brasem te foppen. “Het is nu nog ietwat te vroeg voor de ruisvoorn, maar dat komt zo vanaf begin juni wel weer dik in orde. Je ziet echter dat je ook op dit moment al prima met de vlok kunt vissen. Dat is hartstikke leuk, want je hebt niet veel materiaal nodig – bij veel andere visserijen sjuuw je je vaak een breuk aan allerhande spullen die je meeneemt – en gaat terug naar de basis van het vissen. Heel ontspannen je dober in de gaten houden en helemaal tot rust komen, terwijl je tegelijkertijd van alles kunt vangen. ‘Dit moet ik écht vaker doen’, zeg ik steevast tegen mezelf. Daar kom ik telkens weer achter tijdens zo’n bijzondere relaxed dagje vlokvisserij.”

